

הלכות שבת

פח אשפה הוא מוקצה בשבת מחמת גופו, ולכן אסור לפנותו לפח האשפה הציבורי, אלא לאחר שהתמלא הפח יש לפתוח שקית נוספת לנתינת הפסולת בתוכה. (הליכות שבת החדש להגר' אופיר מלכא סימנים שב-שיב עמוד שכד). אולם אם הפח 'מאוס' אף רק אצל אחד מבני הבית מותר לפנותו גם כשאינו מדיף ריח רע. (שם).

מי מזג' הנוטפים בתוך הבית, אסור ליתן שם כלי תחת המים, משום איסור 'ביטול כלי מהיכנו' (שהרי מי המזגן הם 'נולד' ומוקצה הם), אלא יתן תחילה בכלי דבר היתר כמו מזלג (לא חד פעמי) דאז מותר לטלטלו משום בסיס לאיסור ולהיתר (שם עמוד שכט).

חול הוא מוקצה מחמת גופו ואסור לטלטלו אף לצורך גופו ומקומו, לפי שאינו מוכן לשימוש וכדין אבנים. אמנם אם הכניסו לביתו מבעוד יום כדי לכסות בו איזה דבר וייתר לו קרן זוית, פקע ממנו שם מוקצה ומותר לטלטלו בשבת כדי לכסות בו דבר טינוף. (שם עמוד של).

עציץ ובתוכו אדמה נחלקו הפוסקים האם הוא מוקצה ואסור להזיזו או שאינו מוקצה ומותר להזיזו באופן שאין בו חשש של הגברת או מיעוט יניקה. ולכן נכון להזיזו ברגלו. (שם עמוד שלב). 'אדמה ואבנים' הנמצאים בתוך עציץ עם פרחי פלסטיק, מותר לטלטל את העציץ וכדין כל חפץ העשוי לנוי, ואף האדמה והאבנים אינם מוקצה כיון שמויחדים לנוי העציץ. (שם עמוד שלג).

וכן אגרטל עם פרחים חיים ומים, מותר לטלטלו כדין כלי שמלאכתו להיתר וכמבואר ברמ"א (סימן שלו ס"א ומ"ב ס"ק נג).

זמני הדלקת נרות פרשת קרח

י-ם: 19:28 ת"א: 19:28 חיפה: 19:31

זמני צאת השבת

י-ם: 20:20 ת"א: 20:19 חיפה: 20:23
ר"ת-י-ם: 21:18 ת"א: 21:15 חיפה: 21:19

מתנה טובה
בבית גנזי
ושבת
שמה

(2020)

סיפור לשבת

אחד מראשי הישיבות ב'לונדון' סיפור מקרה מזעזע שבדידו הוא עובדא: בהיותו בחור למד בישיבת ווילנא. פעם אחת הסתובב בשוק המקומי וראה יהודי עם פאות וזקן ארוך, לראשו כיפה גדולה, שהיתה לו חנות בה היה קונה ומוכר בקבוקים ישנים. והנה הוא הבחין שכשהיהודי היה קונה בקבוק מגוי ועל גביו היתה מודבקת תווית עם צלב, היה מוריד את התווית, רוחץ את הבקבוק תוך כדי שהוא יורק עליה וקורא את הפסוק: "ולא תביא תועבה אל ביתך וגו'".

הרהר הבחור ישיבה לעצמו: בטח מדובר באדם צדיק אחד מל"ז צדיקים, והחליט להכנס עמו בדברים מתוך תקוה שהלה יזמין אותו לשבת, שכן כך היה המנהג בזמנם לסעוד אצל בעלי בתים, וחשב לעצמו: לשבות עם כזה אדם צדיק וגדול בטח הוא מעין עולם הבא... ואכן משאלת ליבו התגשמה, ולאחר כמה דקות של דיבורים פנה אליו מוכר הבקבוקים ושאל: "היכן אתה סועד בשבת". והבחור השיב: "האמת שאיני יודע עדיין היכן אשבות בשבת, לא הוזמנתי לאף מקום". "אם כן תהיה אורחי בשבת, ותאכל אצלי את כל סעודות השבת". השיב לו המוכר.

בליל שבת לאחר התפלה הגיע לביתו של מוכר הבקבוקים, ולתדהמתו הוא רואה שם את בנו של בעל הבית עם בלורית ענקית... שורק ללא הפסקה... ומצחצח את נעליו עם מברשת ומשחה... הבחור התפלא מאד, הוא לא היה יכול לראות את החילול שבת שנגלה מול עיניו. כנראה אמר לעצמו: אולי אבא שלו לא יודע שהדבר אסור.

הוא ניגש לאבא והעיר לו בלחישה מבלי שאף אחד ישמע: "אסור לצחצח נעלים בשבת, בזמן שבית המקדש היה קיים היו סוקלים את מי שהיה עושה מעשה שכזה". האבא ניגש לבנו ואמר לו במנגינה רגועה: "יענקלה, אתה שומע מה שהדוד אומר? אסור לצחצח נעלים בשבת". והוא ממשיך במנגינה "הדוד אמר שבזמן שבית המקדש היה קיים היו סוקלים את מי שעושה מעשה שכזה".

ויענקלה? פשוט צפצף על אבא והמשיך לשרוק ולצחצח נעליים... הוא הבין היטב מטון הדיבור, מהמנגינה המשעשעת כי הענין "לא רציני" גם בעיני אביו. חשב הבחור בליבו: אולי האבא הזה הוא מאותו סוג של הורים שאיבדו שליטה על ילדיהם, ועל כן דן אותו לכף זכות "מסכן הצדיק הזה אין לו שליטה על בנו"... התיישבו לסעודת שבת... ולפתע הוא רואה את הבן שם על עצמו קילוגרם של בושם, נוטל משולחן השבת שתי פרוסות ונוגס בהן בלי נטילת ידיים, בלי ברכה, ויוצא מהבית...

הבחור היה המום... הוא התקשה מאד להמשיך לשהות בבית, אך עדיין דן את בעל הבית לכף זכות שכנראה אין לו כבר את הכוחות לילד הזה...

באמצע השבוע בא שוב הבחור ישיבה לאותו בית בו שבת בשבת, שם שכח את המטפחת שלו בשבת, ובעודו עומד על מפתן הבית הוא שומע צעקות אדירות הבוק-עות מתוך הבית, לא היה לו כל ספק שמישהו מת בתוך הבית. הוא מיהר להכנס פנימה, ומה מתגלה לעיניו? האבא עומד כששתי עיניו בוערות כמו לפידים, האמא התחבאה מאחורי הפרזידר, ויענקלה שוכב מתחת לארון רועד מפחד... "מי יודע מה הילד עשה??... בודאי הביא פסל של עבודה זרה לבית והשתחוה לו!". והאבא, לקח מטאטא והתחיל לרדוף אחרי הילד כשהוא שואג: "איפה יענקלה? איפה הוא? איפה הכסף שלי? אתמול השארתי מאה רובל על אדן החלון... איפה הם... איפה הם? הוא לקח אותם"... הוא פשוט לא נרגע עד שהפליא את מכותיו בילד!

אחרי שנרגע... פנה הבחור למוכר הבקבוקים ואמר לו: "אני לתומי דנתי אותך לכף זכות, הייתי משוכנע שאין לך כוחות לטפל בבן שלך, אבל עכשיו אני רואה שבשביל מאה רובל אתה עושה טרור כזה, מלחמת עולם, עיניך יוקדות אש, אשתך רועדת מפחד מאחרי המקרר, סימן שיש לך כח לטפל בדברים החשובים לך באמת, אז מדוע בנוגע לחילול שבת אתה מעיר לו במנגינה לפי תוים? למה שם אין אתה מזדעק ומזדעזע כמו בנוגע למאה רובל? אין זאת אלא שהשבת באמת לא חשובה לך, ולכן אינך מזדעק על חילולה..."

יענקלה לצערינו המשיך לחלל שבת... אך לקחת מאה רובל מאדן החלון בטוח הוא שלעולם לא יקח... וכל מילה מיותרת...

שבת שלום

ניתן להאזין לשיעורים בחינוך ילדים
מאת הרב יחיאל יעקובזון שליט"א
בטל' 036171023

לרפו"ש שמעון יעקב בן סולטנה
חנה חגית בת יקוט ירדנה
ינון בן מרים אביגיל
אהרון רוני בן עשירה מסעודה
הרה"ג דב הכהן בן שושנה בתשח"י

עלון פרשת קרח

לע"נ ר' מאיר בן רחמה

ר' עמרם רפאל בן זוהרה

ר' אליהו בן נסריה

ר' יוסף בן חנה

ר' יצחק בן שרה

אינס בת נסריה

בת שבע בת מזל

שמעון בן מזל

תנצב"ה